

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14S/94/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2020200210
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Laczo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2020200210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave ako súd správny, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Pavla Lacza a sudcov: JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Róberta Foltána, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpená zákonnými zástupcami: D. B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. G. X, XXX XX E. F. G., B. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X-XX/X/XX, XXXX I., Rakúska republika, právne zastúpená: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: Mesto Šamorín, Mestský úrad, so sídlom Hlavná 37, 931 01 Šamorín, právne zastúpený: JUDr. Ludevít Rabay, advokát, so sídlom Krížna 17D, 811 07 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20.7.2020, takto

rozhodol:

Správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, Mesta Šamorín č. 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20.7.2020 a rozhodnutie riaditeľky Základnej školy Mateja Bela Šamorín č. 33/2020 zo dňa 24.6.2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a p r v o s t u p ň o v é m u s p r á v n e m u o r g á n u n a ď a ľ š i e k o n a n i e.

Žalobcovi priznáva právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Priebeh administratívneho konania

Riaditeľka Základnej školy Mateja Bela, so sídlom Kláštorná 995, Šamorín, svojim rozhodnutím č. 33/2020 zo dňa 24.06.2020 podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako aj podľa § 20 ods. 6 a § 60 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodla, že neprijala v školskom roku 2020/2021 do prvého ročníka základnej školy dieťa A. B., narodenú XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX K..

Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Mesto Šamorín ako zriaďovateľ základnej školy schválilo 8.6.2020 na školský rok 2020/2021 počet prijímaných žiakov do 1. ročníka s najvyšším počtom žiakov 110 a počtom tried 5. Dôvodom na rozhodnutie o neprijatí maloletej A. B. do prvého ročníka základnej školy bol vyšší počet zapísaných detí do prvého ročníka, ako sú kapacitné možnosti školy.

Proti uvedenému rozhodnutiu podala maloletá prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne – matky D. B. B. odvolanie dňa 29.06.2020, v ktorom namietala, že dcéru prihlásila na plnenie povinnej školskej dochádzky v stanovenej lehote, pričom adresa jej trvalého bydliska je v obvode školy, na ktorú podala prihlášku a taktiež spĺňa aj kritérium veku.

Žalovaný Mesto Šamorín svojim rozhodnutím číslo: 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20.07.2020, zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie riaditeľky Základnej školy Mateja Bela, so sídlom Kláštorná 995, Šamorín.

Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že maloletá účastníčka konania bola prihlásená zákonným zástupcom dňa 04.03.2020 na trvalý pobyt v K. v školskom obvode určenom už citovaným všeobecným záväzným nariadením. Mesto ako zriaďovateľ základnej školy v súlade s ustanovením § 5 ods. 7 písm. a) zákona č. 596/2003 Z. z. schválilo dňa 08.06.2020 na školský rok 2020/2021 počet prijímaných žiakov do prvého ročníka s najvyšším počtom 110 a počtom tried 5. Pretože kapacita na prijímanie žiakov do prvého ročníka základnej školy bola vyčerpaná v zmysle § 29 ods. 5 písm. c) školského zákona, riaditeľ základnej školy musel rozhodnúť z kapacitných dôvodov tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia tak, že v predmetnej veci postupoval v súlade so zákonom a zriaďovateľom schváleným počtom prijímaných žiakov do prvého ročníka na školský rok 2020/2021.

Rozsah a dôvody správnej žaloby

Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 10.09.2020 žalobu, v ktorej namietala, že maloletá mala bydlisko v spádovej oblasti kde sa nachádza škola, ktorá rozhodovala v prvom stupni o jej prijatí resp. neprijatí do prvého ročníka základnej školy, pričom sa jedná o jedinú základnú školu s vyučovacím jazykom slovenským v Šamoríne. V konaní tak nie je sporné, že žalobkyňa splnila podmienky pre prijatie na základnú školu, t. j. v čase podania prihlášky bola prihlásená na trvalý pobyt v školskom obvode základnej školy a dovŕšila 6 rokov veku. Ďalej poukázala, že jediným dôvodom neprijatia žalobkyne bolo, že dôvodom na rozhodnutie o neprijatí je vyšší počet zapísaných detí do prvého ročníka ako sú kapacitné možnosti školy. Druhostupňový správny orgán sa v odôvodnení rozhodnutia, ktorým potvrdil rozhodnutie o neprijatí nijako nevysporiadal s argumentami uvedenými v odvolaní žalobkyne, pričom nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a zaťažil konanie vadou nepreskúmateľnosti predmetného rozhodnutia.

Právny zástupca žalobkyne ďalej poukázal, že z celkového počtu 55 neprijatých detí na základné vzdelávanie do prvého ročníka základnej školy nebolo prijatých 22 detí s trvalým pobytom mimo školský obvod pre ktorý je základná škola spádová. Z vysvetlenia riaditeľky uvedeným v odpovedi zo dňa 22.07.2020 vyplýva, že na základné vzdelanie sa prihlásilo 33 detí s trvalým pobytom v školskom obvode základnej školy, ktoré napriek tomu že o to požiadali, neboli prijaté na základné vzdelanie v mieste svojho trvalého bydliska. Z uvedenej odpovede ďalej vyplýva, že z týchto 33 detí ktoré sa riadne hlásili na vzdelávanie a ktoré podali žiadosť o zápis do prvého ročníka, došlo údajne k odkladu plnenia povinnej školskej dochádzky u 21 detí a k údajnému prijatiu na základné vzdelanie do prvého ročníka na inej škole u 12 detí. Žalobkyňa s trvalým pobytom v školskom obvode spádovej základnej školy na základné vzdelanie do prvého ročníka prijatá nebola, pričom žalovaný ako zriaďovateľ základnej školy, ani samotná základná škola nezabezpečili umiestnenie žalobkyne do inej základnej školy. Pokiaľ sú ostatné informácie poskytnuté riaditeľkou základnej školy o iných deťoch pravdivé, bola žalobkyňa jedinou žiačkou s trvalým pobytom v meste K., ktorá tu nebola prijatá na základné vzdelanie a ktorej nebol zabezpečený ani nástup na inú náhradnú školu. Právny zástupca žalobkyne poukazuje, že rozhodnutiami správnych orgánov došlo k odopretiu práva žalobkyne na základné vzdelanie a plnenie povinnej školskej dochádzky v spádovej škole, bez uvedenia akéhokoľvek legitímneho dôvodu, ktorý by odôvodňoval výber žalobkyne ako žiaka neprijateho na vzdelávanie ako ani odlišný postup uplatnený voči žalobkyne v porovnaní s ostatnými deťmi v rovnakej situácii s trvalým pobytom v školskom obvode základnej školy. Právny zástupca žalobkyne ďalej poukazuje, že už 30. apríla 2020 vedela základná škola ako zriaďovateľ, že počet podaných prihlášok prevyšuje kapacitné možnosti školy. Je neprijateľné,

aby zriaďovateľ základnej školy, ktorý má zabezpečiť vzdelanie aspoň pre žiakov majúcich pobyt na území mesta, nevytvoril dostatok miest zodpovedajúci požiadavkám. Z rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že svojim postupom porušili základné právo žalobkyne na prístup k vzdelaniu, čo garantuje článok 42 ods. 1, 2 ústavy. Okrem toho žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietala, že o odvolaní riaditeľky základnej školy B. B. I., rozhodoval v druhom stupni ako vedúci školského odboru mesta Šamorín jej manžel K. I.. V danom prípade ide o osobu, u ktorej možno dôvodne predpokladať, že má vzhľadom na svoj pomer taký záujem na výsledku konania, pre ktorý je možné pochybovať o jeho nepredpojatosti. Je neprijateľné, aby zamestnanec správneho orgánu v druhom stupni revidoval rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktoré vydala osoba ktorou je taký zamestnanec v manželskom vzťahu. V tejto súvislosti poukázal právny zástupca žalobkyne na rozhodnutie NS SR Spr 311/2012 zo dňa 18.06.2012.

Právny zástupca žalobkyne ďalej poukázal, že podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov „dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Prvostupňovým rozhodnutím o neprijatí potvrdeným odvolacím správnym orgánom bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, ktorý by odôvodňoval uplatnenie odlišného postupu voči žalobkyne v porovnaní s ostatnými deťmi v rovnakej situácii s trvalým pobytom v školskom obvode základnej školy došlo k nezákonnému vylúčeniu žalobkyne zo vzdelávania na jej spádovej škole a to na základe rasy alebo etnického pôvodu žalobkyne. Žalobkyňa má za to, že sa stala obeťou odlišného zaobchádzania z dôvodu, že je po svojom otcovi dieťaťom s B. – L. pôvodom. Táto skutočnosť musela byť pritom konajúcim orgánom zrejmä už z mena a priezviska otca žalobkyne.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe, replika, duplika

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 27.11.2020, v ktorom uviedol, že v napadnutých rozhodnutiach riaditeľky základnej školy ako aj žalovaného bol riadne uvedený dôvod neprijatia žalobkyne do školy a to kapacitné možnosti základnej školy, ktoré neumožňovali prijatie žalobkyne, keďže počet zapísaných detí do prvého ročníka bol vyšší ako schválený počet prijímaných žiakov do prvého ročníka v školskom roku 2020/2021. Ďalej žalovaný uviedol, že obe rozhodnutia spĺňajú aj požiadavky kladené na rozhodnutia správnych orgánov podľa § 46 a § 47 správneho poriadku, pretože v zmysle § 5 ods. 3 písm. a) zákona o školskej správe je rozhodnutie o prijatí a neprijatí žiaka do školy vo výlučnej kompetencii riaditeľa školy, pričom žalovaný ako aj riaditeľka školy mali pre svoje rozhodnutia všetky podklady a dostatočne zistený skutkový stav veci, pričom žiaden právny predpis neustanovuje akým spôsobom má riaditeľ školy postupovať pri rozhodovaní o prijatí žiaka do školy za situácie, ak je do prvého ročníka prihlásený vyšší počet detí ako je schválený počet prijímaných detí. Žalovaný ďalej poukázal, že maloletá žalobkyňa má aktuálnu adresu pobytu v C. M. XXX, kým rodičia maloletej žalobkyne majú inú adresu trvalého pobytu, a to matka v obci E. F. G. M. X a otec vo I.. V čase podania prihlášky do prvého ročníka základnej školy mala maloletá žalobkyňa adresu trvalého pobytu na ulici J. M. XX, K., E. M. X, vlastníky bytu N. C.. Maloletá žalobkyňa bola prihlásená na trvalý pobyt v K. odo dňa 04.03.2020 do 23.07.2020 s tým, že predtým bola žalobkyňa prihlásená na trvalý pobyt v obci E. F. G. M. X v rodinnom dome vlastníčky patriacej matke žalobkyne, a teda na adrese zhodnej s adresou trvalého pobytu matky žalobkyne. Odo dňa 24.07.2020 je maloletá žalobkyňa prihlásená na trvalý pobyt C. M. XXX. Žalovaný uviedol, že z vlastnej činnosti má vedomosť, že žalobkyňa v byte č. X vlastnícky patriacemu N. C., nachádzajúcom sa na ul. J. XX I. K. sa nikdy nezdržiavala. V priebehu piatich mesiacov mala maloletá žalobkyňa 2 krát zmenenú adresu trvalého pobytu, vždy inú ako je adresa trvalého pobytu jej rodičov a zároveň zákonných zástupcov. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností sa preto javí, že adresa trvalého pobytu maloletej žalobkyne sa prispôbuje aktuálnym potrebám, pričom v danom prípade bola maloletá žalobkyňa prihlásená na trvalý pobyt v K. dňa 04.03.2020, v čase krátko predchádzajúcom podaniu prihlášky na prijatie do prvého ročníka základnej školy (prihláška podaná dňa 16.04.2020. Po tom ako bolo napadnutými

rozhodnutiami rozhodnuté o neprijatí žalobkyne do prvého ročníka základnej školy, bola opätovne a bezprostredne po prevzatí napadnutého rozhodnutia žalovaného zmenená adresa trvalého pobytu maloletej zo K. do C.. Žalovaný má za to, že rozhodnutiami o neprijatí žalobkyne do školy, nemohlo byť porušené jej právo na vzdelanie, ani nimi nemohlo byť zasiahnuté do jej súkromného a rodinného života, a to nielen preto, že neprijatie žalobkyne do školy malo podklad v riadnom zákonnom dôvode spočívajúcom vo vyčerpaní kapacity na prijímanie žiakov do prvého ročníka, ale aj s prihliadnutím na uvedené skutkové okolnosti týkajúce sa na jednej strane prihlasovania maloletej žalobkyne na účelový trvalý pobyt v mieste aktuálne vyhovujúcom jej potrebám a na druhej strane reálneho bydliska a miesta pobytu maloletej žalobkyne v obci E. F. G. M. X, pre ktorú je spoločným školským obvodom Základná škola v Lehniciach. Žalovaný ďalej uviedol, že napriek tomu uvedené skutočnosti nemali vplyv na postup základnej školy ako aj žalovaného vo veci rozhodovania, pretože jediným dôvodom neprijatia boli kapacitné možnosti školy. Pokiaľ sa týka námietky o rozhodovaní vylúčeného zamestnanca žalovaného p. K. I. pre jeho manželský vzťah s riaditeľkou základnej školy B. B. I., žalovaný uviedol, že menovaný zamestnanec sa nepodieľal na príprave podkladov k vydaniu rozhodnutia, ani na samotnom rozhodnutí, ani žiadnym iným spôsobom nevstupoval do rozhodovacieho procesu. Obsahom úkonov menovaného zamestnanca bola výlučne len administrácia spisového materiálu vo veci spočívajúca v skompletizovaní spisu a v jeho predložení kancelárii primátora mesta Šamorín, ktorá už následne pripravovala podklady pre samotné rozhodnutie žalovaného vo veci. Samotný manželský vzťah K. I. s riaditeľkou školy sám osebe a bez ďalšieho objektívne nemôže byť a ani nie je takou závažnou skutočnosťou, ktorá by založila predpojatost', či spochybnila nestrannosť menovaného zamestnanca žalovaného. Pokiaľ ide o otázku diskriminácie v súvislosti s moslimským – tureckým pôvodom žalobkyne, tak žalovaný túto skutočnosť odmietol a uviedol, že konanie riaditeľky neobsahuje ani len náznaky takejto diskriminácie. Ide o tvrdenie špekulatívne, účelové a neopodstatnené vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam.

K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril právny zástupca žalobkyne replikou zo dňa 10.03.2021, v ktorej uvádza, že trvá na tom, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ako aj rozhodnutie žalovaného sú nedostatočne odôvodnené a nenapĺňajú kritériá preskúmateľnosti pre nedostatok odôvodnenia podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP. Poukázal na rozhodnutie NS SR č. Sžp 76/2009 zo dňa 27.04.2010 a č. 5Sž 1/2009, ako aj 1Sž 23/2010. Žalobkyňa má za to, že pokiaľ právna úprava neurčuje postup riaditeľa školy v prípade že je prihlásený počet detí vyšší ako je kapacita školy, výber žiaka neprijateho na základné vzdelávanie oproti prijatým žiakom v porovnateľnej situácii musí vychádzať z relevantných dôvodov, z logických argumentov, ktoré musia byť v odôvodnení rozhodnutia riadne vyjadrené, aby rozhodnutie spĺňalo požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti. V súvislosti s osobnými pomermi v rodine žalobkyne žalovaný uviedol, že v prihláške žalobkyne do školy na školský rok 2020/2021 zo dňa 16.04.2020 bolo uvedené, že rodičia žalobkyne žijú v spoločnej domácnosti. V tejto súvislosti žalovaný poukázal, že skutočnosti ktoré žalobkyňa uviedla až v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, nemôžu byť samo o sebe dôvodom pre zrušenie takehoto rozhodnutia a rovnako, že pre súd je rozhodujúci stav ktorý tu bol v čase právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa k uvedenej námietke žalovaného v prvom rade uvádza, že nejde o skutočnosť podstatnú pre posúdenie meritum veci a žalovaný jej pripisuje neprimeraný význam. Žalobkyňa k uvedenej námietke žalovaného pre upresnenie uviedla, že žalovaný ju aj nesprávne obsahovo interpretuje. Otec žalobkyne dochádza za zamestnaním do I., kde zotrva viacero dní po sebe a počas tohto obdobia sa zdržiava na adrese jeho trvalého pobytu. Skutočnosť, že žalobkyňa žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá zabezpečuje starostlivosť o plnenie školskej dochádzky žalobkyňa sama, preto nie je v rozpore so skutočnosťami uvedenými v prihláške, keďže táto skutočnosť bola daná aj v čase podania prihlášky. Spoločná domácnosť rodičov žalobkyne nemá žiadny vplyv na spôsob akým matka žalobkyne zabezpečuje plnenie školskej dochádzky počas bežných školských dní.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného o účelovom prehlásení pobytu žalobkyne pre potreby nástupu do školy, žalobkyňa uvádza, že dĺžka pobytu žalobkyne v spádovej oblasti základnej školy je pre konanie o správnej žalobe bezpredmetná. Pokiaľ žalovaný svojou argumentáciou navodzuje dojem, že žalobkyňa mala možnosť byť umiestnená do inej školy, o neprijatí žalobkyne rozhodla riaditeľka základnej školy 24.06.2020, pričom najskôr dňa 14.07.2020 bola vec predložená žalovanému ako odvolaciemu orgánu. Žalovaný tak mal vedomosť o skutočnosti, že žalobkyňa ako dieťa, zo spádovej oblasti nemá žiadnu inú náhradnú školu, v ktorej by mohla plniť školskú dochádzku.

V replike sa právny zástupca žalobkyne opätovne zaoberal aj otázkou zaujatosti zamestnanca školského odboru mesta Šamorín p. K. I. v súvislosti s jeho príbuzenským (manželským vzťahom) s riaditeľkou základnej školy, ktorá rozhodla na prvom stupni. Opätovne rovnako ako v žalobe poukázal na diskrimináciu, pričom uviedol rovnaké dôvody, ktoré sú obsahom žalobného návrhu.

K replike žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 24.05.2021, pričom v duplike žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobkyne, že ide o nepreskúmateľné rozhodnutia je nedôvodné, pretože v oboch rozhodnutiach je riadne uvedený zákonný dôvod neprijatia do školy a to kapacitné možnosti základnej školy. Žalobkyňa neuviedla žiadnu právnu argumentáciu, ktorou by spochybnila zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Žalovaný poukázal na výlučnú kompetenciu riaditeľa školy o prijímaní žiakov na plnenie povinnej školskej dochádzky do naplnenia ich maximálneho počtu v triede príslušného ročníka. Čo sa týka výberu prijatých resp. neprijatých žiakov, je to vo výlučnej kompetencii riaditeľa školy, a teda súd nie je oprávnený v tomto smere rozhodnutie riaditeľky základnej školy či žalovaného preskúmať. V súvislosti so zaujatosťou K. I. ako manžela riaditeľky školy, žalovaný uviedol že zotrúva na svojich argumentoch ktoré uviedol vo vyjadrení. Tak isto žalovaný odmieta akúkoľvek diskrimináciu vo vzťahu k etnickému pôvodu maloletej a žalovaný sa voči takýmto argumentom ohradzuje a uvádza, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania a takáto skutočnosť ani nevyplýva z jednotlivých odôvodnení napadnutého rozhodnutia resp. prvostupňového rozhodnutia.

Relevantná právna úprava

Podľa § 20 ods. 2 zákona č.245/2008 Z. z. (školský zákon)

Zákonný zástupca dieťaťa je povinný prihlásiť dieťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole (ďalej len "zápis"). Zápis sa koná od 1. apríla do 30. apríla, ktorý predchádza začiatku školského roka, v ktorom má dieťa začať plniť povinnú školskú dochádzku.

Podľa § 20 ods. 3 školského zákona

Miesto a čas zápisu podľa odseku 2 určí

- a) obec všeobecne záväzným nariadením, 20)
- b) orgán miestnej štátnej správy v školstve, 21)
- c) zriaďovateľ cirkevnej školy,
- d) zriaďovateľ súkromnej školy.

Podľa § 20 ods. 4 školského zákona

Základná škola vyžaduje pri zápise dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky osobné údaje podľa § 11 ods. 6 písm. a) prvého až šiesteho bodu a písm. b). Zákonný zástupca môže základnej škole poskytnúť tieto osobné údaje pred zápisom dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky prostredníctvom elektronického podania doručeného do elektronickej schránky základnej školy^{21a)} alebo prostredníctvom elektronického dokumentu, ktorý je autorizovaný kvalifikovaným elektronickým podpisom.^{9a)}

Podľa § 20 ods. 5 školského zákona

Žiak plní povinnú školskú dochádzku v základnej škole v školskom obvode, 22) v ktorom má trvalý pobyt (ďalej len "spádová škola"), ak zákonný zástupca pre svoje dieťa nevyberie inú základnú školu. Žiak môže plniť povinnú školskú dochádzku v inej ako spádovej škole, ak ho riaditeľ tejto školy prijme na základné vzdelávanie.

Podľa § 20 ods. 6 školského zákona

Riaditeľ spádovej školy je povinný prednostne prijať na plnenie povinnej školskej dochádzky žiakov, ktorí majú miesto trvalého pobytu v školskom obvode spádovej školy, a žiakov umiestnených v školskom zariadení alebo v inom zariadení na základe rozhodnutia súdu, 23) ktorého sídlo sa nachádza v školskom obvode tejto spádovej školy, a to až do výšky maximálneho počtu žiakov v triede príslušného ročníka. Ak je počet žiakov vo veku plnenia povinnej školskej dochádzky, ktorí ju majú plniť v spádovej škole, vyšší, ako sú kapacitné možnosti spádovej školy, postupuje zriaďovateľ podľa osobitného predpisu. 24)

Podľa § 60 ods. 1 školského zákona

Na základné vzdelávanie sa prijíma dieťa, ktoré splnilo podmienky podľa § 19 a o ktorého prijatie na základe zápisu podľa § 20 ods. 2 požiadal zákonný zástupca do spádovej školy alebo inej školy podľa výberu zákonného zástupcu. Na základné vzdelávanie možno výnimočne prijať dieťa, ktoré nedovršilo šiesty rok veku a absolvovalo povinné predprimárne vzdelávanie, a to vždy po vyjadrení príslušného zariadenia výchovného poradenstva a prevencie a všeobecného lekára pre deti a dorast. Ak ide o dieťa, ktoré absolvovalo predprimárne vzdelávanie v zahraničí, zákonný zástupca predloží riaditeľovi kmeňovej školy doklad s uvedením názvu a adresy materskej školy, ktorý potvrdzuje, že dieťa navštevovalo príslušnú materskú školu.

Podľa § 60 ods. 2 školského zákona

O prijatí dieťaťa na základné vzdelávanie rozhodne riaditeľ školy 34) do 15. júna, ktorý predchádza školskému roku, v ktorom sa má základné vzdelávanie začať. Riaditeľ školy do 30. júna zašle zoznam detí prijatých na plnenie povinnej školskej dochádzky obci, v ktorej majú trvalý pobyt, ktorý obsahuje meno, priezvisko, dátum narodenia a adresu trvalého pobytu prijatého dieťaťa.

Podľa § 60 ods. 3 školského zákona

Do prvého ročníka základnej školy sa prijíma dieťa, ktoré dovršilo šiesty rok veku a dosiahlo školskú spôsobilosť.

Podľa § 60 ods. 4 školského zákona

Ak nemožno umiestniť dieťa do základnej školy, riaditeľ tejto školy informuje zákonného zástupcu dieťaťa a príslušný orgán miestnej štátnej správy v školstve, ktorý následne určí školu, v ktorej bude dieťa plniť povinnú školskú dochádzku, alebo zabezpečí inú formu jeho vzdelávania podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe, školstve a o školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Riaditeľ základnej školy vykonáva štátnu správu v prvom stupni. Rozhoduje o
a) prijatí žiaka do školy,

Podľa § 46 správneho poriadku

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 správneho poriadku

(1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutí, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych

predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

(4) Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

(5) V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

(6) Chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

(7) Osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch sa rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania v plnom rozsahu vyhovuje, len vyznačí v spise a účastníkovi konania sa namiesto písomného vyhotovenia rozhodnutia vydá osobitný doklad alebo poskytne plnenie.

Konanie pred súdom a právne posúdenie veci

Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 14S/73/2020-95 zo dňa 4.11.2021 rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, Mesta Šamorín, číslo 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20.7.2020 a rozhodnutie riaditeľsky Základnej školy Mateja Bella, Šamorín číslo 33/2020 zo dňa 24.6.2020 zrušil a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný dňa 31.12.2021 kasačnú sťažnosť.

Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 7Svk/20/2022 zo dňa 27.6.2022 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/73/2020-95 zo dňa 4.11.2021 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Svoje rozhodnutie kasačný súd odôvodnil tým, že vychádzajúc z ustanovení školského zákona a ustanovení správneho poriadku konštatuje, že napadnuté rozhodnutie riaditeľky základnej školy, ako aj rozhodnutie žalovaného obsahujú citáciu ustanovení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a z ktorých vychádzali pri právnom posúdení, nie je potrebné, aby odôvodnenie rozhodnutia dávalo odpoveď na každú vznesenú námietku, ale vyžaduje sa, aby konajúci orgán v odôvodnení rozhodnutia zdôvodnil skutkový a právny stav prejednávanej veci, aby uviedol, na podklade ktorých skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. V zmysle vyššie uvedeného považuje kasačný súd napadnuté rozhodnutia za dostatočné odôvodňujúce výrok predmetných rozhodnutí s poukázaním na skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, zhodnotením príslušných dôkazov a poukázaním na právne predpisy, na základe ktorých žalovaný, ako riaditeľka základnej školy rozhodli. Vzhľadom k vyššie uvedenému najvyšší správny súd námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP vyhodnotil ako dôvodné, keďže tieto námietky spochybnili vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu. Vo svetle vyššie uvedenom kasačný súd podrobil prieskumu kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok správneho súdu. Dospel k záveru, že z odôvodnenia správneho súdu nie je zjavné, v akom rozsahu podrobil súdnemu prieskumu napadnuté rozhodnutia žalovaného a riaditeľky základnej školy, keď nechal bez povšimnutia namietanú argumentáciu žalovaného. Správny súd sa s argumentáciou žalovaného náležite nezaoberal a bez ďalšieho zdôvodnenia sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne. Z uvedených dôvodov kasačný súd podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f) SSP rozhodnutie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou správneho súdu opätovne sa vecou

dôsledne zaoberať, ustáliť zásadné otázky nastolené v konaní, vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec, v ich intenciách posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového orgánu - základnej školy, a to v súlade s názorom kasačného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd opätovne o nároku na náhradu trov konania vrátane o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia, pričom nariadil vo veci pojednávanie na deň 8.12.2022 a s prihliadnutím na ust. § 469 SSP, keď je správny súd viazaný právnym názorom najvyššieho súdu vo veci rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Ako bolo už vyššie uvedené, krajský súd je viazaný právnym názorom kasačného súdu, z ktorého však nevyplýva jednoznačne záver o tom, že krajský súd v rozhodovaní dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď najvyšší súd vytkol krajskému súdu, že nechal bez povšimnutia namietanú argumentáciu žalovaného.

Vychádzajúc zo všetkých zistení, ktoré boli preverené v rámci konania pred prvostupňovým ako aj kasačným súdom, súdy dospeli k záveru, že medzi účastníkmi ostal predovšetkým sporný spôsob odôvodnenia rozhodnutia riaditeľky základnej školy spolu s rozhodnutím žalovaného vo vzťahu k prijatiu, resp. neprijatiu dieťaťa žalobkyne do prvého ročníka základnej školy a túto spornú otázku považoval za zásadnú a preto predovšetkým na ňu zamerl svoju pozornosť.

Pokiaľ ide o právo súdu preskúmať rozhodnutie riaditeľky školy, resp. rozhodnutie žalovaného v tomto smere zaujal kasačný súd jednoznačné stanovisko, keď poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 63/2014-14 zo dňa 30.1.2014, v ktorom bolo vyslovené, že rozhodnutie rektora univerzity o prijatie na štúdium je rozhodnutím orgánu verejnej správy, ktoré podlieha prieskumu v rámci súdneho prieskumu. Vzhľadom na to, že o prijatí študentov na vysokú školu rozhoduje rektor univerzity a obdobne o prijatí žiakov na základnú školu rozhoduje riaditeľ školy kasačný súd skonštatoval, že vzhľadom na ustálený právny názor ústavného súdu, rozhodnutie riaditeľa o prijatí resp. neprijatí žiaka do prvého ročníka je možné podrobiť súdnemu prieskumu správnym súdom a teda námietka žalovaného v tomto smere, že takéto rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu je irelevantná.

Pokiaľ ide o otázku týkajúcu sa odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, tak v tomto smere, kasačný súd zaujal stanovisko keď s prihliadnutím na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 105/06-45 skonštatoval, že konanie pred prvostupňovým ako aj druhostupňovým správnym orgánom tvorí jeden celok, a teda v preskúmanom prípade treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie prvostupňové aj druhostupňové treba preskúmať ako celok a takto na ne aj nahliadať. V tomto smere tak krajský súd sa odklonil od svojho predchádzajúceho rozhodnutia keď vytýkal prvostupňovému správnenému orgánu, že bol v odôvodnení svojho rozhodnutia stručný a bez akejkoľvek riadnej argumentácie keďže táto argumentácia bola zjavná z rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu.

Pokiaľ ide o samotnú otázku, ktorú považoval krajský súd za zásadnú, a to je odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, tak kasačný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že z rozhodnutia riaditeľky školy, ako aj prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa nebola prijatá do prvého ročníka školy z kapacitných možností školy. V tomto smere krajský súd poukazuje na to, že ak boli dôvodom kapacitné možnosti školy tak z dôvodu zabránenia pochybnosti o svojvôli, resp. arbitrárnosti rozhodnutia riaditeľky školy

bolo potrebné, aby správny orgán jasne a zrozumiteľne stanovil kritériá prijatia žiakov do školy (napr. poradie podaných žiadostí a pod.), aby bolo zrejmé, že správny orgán účelovo nevyberal, ktorého žiaka prijme a ktorého nie.

Z rozhodnutia žalovaného teda nie je zrejmé, či v čase podania žiadosti o prijatie maloletej do prvého ročníka základnej školy bolo podaných toľko žiadostí, ktoré presahovali kapacitné možnosti školy, a teda nie je zrejmé, či riaditeľka školy postupovala transparentne alebo bolo len na jej vôli, ktorú žiadosť vybaví pozitívne a ktorú zamietne. Ak sa teda správny orgán odvoláva na kapacitné možnosti nezbavuje ho to povinnosti určiť jasné kritériá výberu, ktoré však z obsahu napadnutého rozhodnutia nevyplývajú.

Krajský súd nespochybňuje skutočnosť, že vo výlučnej kompetencii riaditeľa školy je rozhodnutie o prijatí resp. neprijatí žiaka do školy, avšak spochybňuje spôsob, akým v tomto prípade riaditeľka školy posudzovala žiadosť žalobkyne, keďže z rozhodnutia nie je zrejmé, ktorá skutočnosť bola natoľko významná pre negatívne posúdenie žiadosti žalobkyne v porovnaní so žiadosťami iných žiakov, ktorí boli do prvého ročníka základnej školy zapísaní.

Pokiaľ žalovaný poukazuje na ust. § 20 ods. 6 školského zákona, ktorý normuje, že riaditeľ prijíma žiakov na plnenie povinnej školskej dochádzky do naplnenia maximálneho počtu v triede príslušného ročníka, čo považuje žalovaný za dodržané, je potrebné, aby z rozhodnutia riaditeľky školy vyplývalo aké kritériá boli rozhodujúce pri výbere žiakov pri naplnení kapacitných možností školy.

Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že rodičia žalobkyne žijú vo Viedni, tak táto skutočnosť je v danom prípade irelevantná, pretože v čase podania žiadosti, ako vyplýva zo spisového materiálu, sa zdržovali a mali bydlisko v obvode, kde sa nachádzala škola ako spádová škola pre obvod bydliska žalobkyne. Skutočnosť či žalobkyňa v čase podania žiadosti bývala v obvode školy, ktorá bola spádovou školou pre oblasť bydliska žalobkyne je v danom prípade relevantná vo vzťahu k danej veci, pretože z obsahu prvostupňového rozhodnutia ako aj druhostupňového rozhodnutia nevyplýva, že by dôvodom pre neprijatie do prvého ročníka základnej školy žalobkyne bola táto skutočnosť, teda, že sa nezdržuje v K. resp. v obvode školy, pre ktorú bola škola zapísaná ako spádová základná škola.

Krajský súd naďalej trvá na svojej argumentácii, ktorú uviedol v predchádzajúcom rozhodnutí 14S/73/2020 v bode 40 až 46.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že primerané odôvodnenie rozhodnutia je základným korelátom práve účastníka a je procesnou povinnosťou správneho orgánu predostrieť dostatočne konkretizovanú a podloženú argumentáciu.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a primerane v lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Práve zo skutočnosti, že súdny proces musí byť spravodlivý sa vyvodzuje aj zásada pre správne orgány, ktoré takisto pri svojom rozhodovaní musia rozhodovať spravodlivo, nestranne a v súlade so zákonom. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie bolo zdôvodnené a presvedčivé, takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorý je nevyhnutnou súčasťou každého rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitráry (III. ÚS 311/07).

Pokiaľ ide o samotnú argumentáciu, ktorú predniesol právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 27.11.2020 a následne v kasačnej sťažnosti, tak ide o rozsiahlu argumentáciu, ktorá však nemá vzhľadom na dôvody, ktoré boli uvedené v napadnutom rozhodnutí resp. rozhodnutí prvostupňového orgánu žiadnu relevanciu. Jediným dôvodom, pre ktorý došlo k zamietnutiu žiadosti žalobkyne o prijatie

do prvého ročníka boli kapacitné možnosti školy, na ktorý sa odvoláva jednak riaditeľka školy a jednak aj žalovaný. K tejto otázke sa krajský súd dostatočným spôsobom vyjadril, keď uviedol, že pokiaľ kapacitné možnosti bránili tomu, aby bola žalobkyňa prijatá do prvého ročníka základnej školy bolo povinnosťou správnych orgánov vo svojich rozhodnutiach odôvodniť prečo iné žiadosti, ktoré boli podané boli vyhodnotené kladne a prečo práve žiadosť žalobkyne bola vyhodnotená negatívne. Na tejto argumentácii je založený aj princíp spravodlivého a nestranného rozhodnutia vo veci.

Žalobkyňa od samého začiatku namieta skutočnosť, že nie je zrejmé z akého dôvodu nebola práve ona prijatá do prvého ročníka základnej školy a pokiaľ ide o tento argument je tento argument rozhodujúci, a preto si aj vyžaduje špecifickú odpoveď ako to vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 410/06.

Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že v prípade zásadného argumentu musí správny orgán dať účastníkovi odpoveď na podstatnú otázku a námietku spochybňujúcu závery svojho rozhodnutia. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, že sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné, článok 46 ods. 1 Ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru (I. ÚS 243/07).

Krajský súd ďalej zdôrazňuje pri odôvodnení rozhodnutí aj dodržiavanie pravidiel logiky, ktoré majú za následok, že pokiaľ dôjde k ich porušeniu je rozhodnutie arbitrárne a zjavne neodôvodnené a rozpor súvisí v právnych argumentoch a skutkových okolnostiach prerokovaného prípadu s pravidlami právnej logiky. V danom prípade by takáto zásada bola zo strany správnych orgánov dodržaná ak by jasne a zrozumiteľne vysvetlili kritériá posudzovania jednotlivých žiadostí pri napĺňaní kapacitných možností školy.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konaní súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP keď procesne úspešnej žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Toto rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.